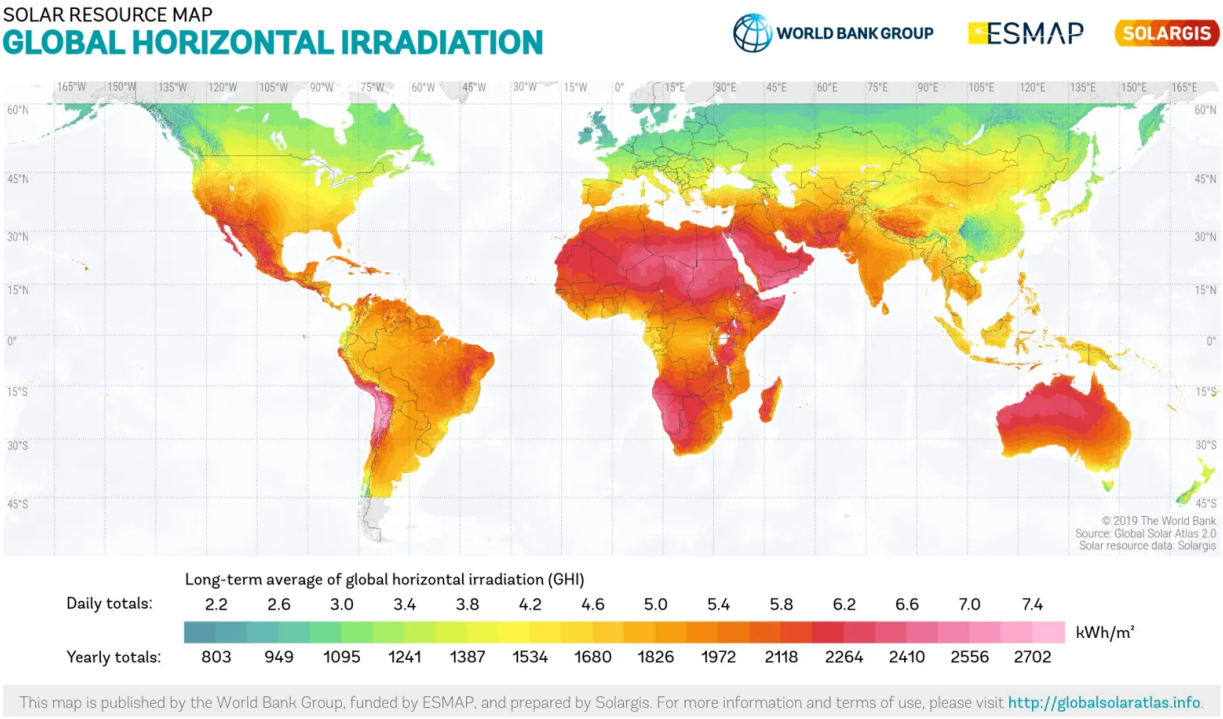
Insolation

Af Lennart Kiil

Global solindstråling på en vandret flade, årligt gennemsnit. Mest sollys rammer ørkenerne nær vendekredsene, mindst rammer de høje breddegrader.

Global Solar Atlas 2.0, Solargis og World Bank Group. CC BY 4.0. Wikimedia Commons.

Sollys der rammer en overflade. Kaldes også solindstråling.

Insolation udtrykkes ofte i watt per kvadratmeter, W/m^2.

Sollys, som rammer en overflade, vil enten reflekteres eller absorberes. Kun det absorberede sollys opvarmer overfladen. Et objekts albedo-værdi beskriver, hvor meget sollys der reflekteres.

Mængden af sollys, der rammer Jordens overflade, afhænger af en række faktorer.

Insolation varierer med breddegrad, placeringen nord eller syd for ækvator, på grund af ændringen i den vinkel, hvormed solstrålerne rammer Jorden. Den energi, en overflade modtager fra solens stråler, er højest, når overfladen vender direkte mod

Kopiering og print fra Klimaleksikon til undervisningsbrug tilladt efter aftale med CopyDan Tekst & Node

solen. Derfor modtager Jordens overflade mindre energi fra solens stråler ved polerne end omkring ækvator, fordi der ved polerne er en større vinkel mellem overfladen og solen. Desuden varierer dags- og sæsonlængden med breddegraden.

Kun en del af den stråling fra solen, som rammer Jordens yderste atmosfære, når ned til overfladen. Noget af strålingen bliver absorberet i atmosfærens indhold af gasser, inklusiv ozon, støv og skyer. Skyerne reflekterer også en del af solens stråler direkte tilbage i verdensrummet.

Husk at tage quizzen online på klimaleksikon.dk/opslag/insolation

Sådan henviser du til opslaget

Lennart Kiil: "Insolation". Klimaleksikon, klimaleksikon.dk/opslag/insolation, hentet 11. november 2026.

Klimaleksikon er gratis og uden login.

Kopiering og print fra Klimaleksikon til undervisningsbrug tilladt efter aftale med CopyDan Tekst & Node